

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 71/20
V Lucemburku dne 11. června 2020

Rozsudek ve věci C-378/19
Prezident Slovenskej republiky

**Skutečnost, že na Slovensku přešla pravomoc jmenovat a odvolávat předsedu
národního regulačního orgánu z prezidenta republiky na vládu, není sama o sobě
porušením směrnice o trhu s elektřinou**

*Stejně tak, je-li dodržena nezávislost regulačního orgánu, může Slovensko s cílem zajistit ochranu
veřejného zájmu stanovit, že zástupci jeho ministerstev jsou účastníky určitých řízení před tímto
orgánem*

V říjnu 2017 podal prezident Slovenska k Ústavnému soudu Slovenskej republiky (Ústavní soud Slovenské republiky) návrh znějící na určení, že některá vnitrostátní ustanovení týkající se Úřadu pro regulaci sítíových odvětví (Úřad pro regulaci sítíových odvětví)¹, který je „národním regulačním orgánem“ zejména ve smyslu směrnice o trhu s elektřinou², nejsou slučitelná se slovenskou ústavou ve spojení s unijním právem.

Současná prezidentka Slovenska, která pokračovala v řízení zahájeném jejím předchůdcem, má za to, že slovenský zákonodárce zasáhl do nezávislosti slovenského regulačního orgánu, která je zaručena směrnicí, dvojím způsobem. Prvním zásahem je přenesení pravomoci jmenovat a odvolávat předsedu tohoto orgánu z prezidenta republiky, jenž je volen přímo občany, na vládu. Druhý zásah vyplývá z rozšíření okruhu účastníků řízení o ceně před tímto orgánem o zástupce vnitrostátních ministerstev, kteří mají v rámci tohoto řízení hájit veřejný zájem.

Ústavní soud Slovenskej republiky se v tomto kontextu Soudního dvora táže, zda směrnice, jejímž cílem je konkrétně posílit nezávislost regulačního orgánu, brání dotčeným vnitrostátním ustanovením.

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr konstatoval, že směrnice členským státům ukládá, aby prostřednictvím požadavků týkajících se zaměstnanců národního regulačního orgánu a osob odpovědných za jeho řízení zajistily, aby tento orgán vykonával regulační úkoly bez jakéhokoli vnějšího vlivu. Soudní dvůr nicméně zdůraznil, že směrnice neupřesňuje, který orgán nebo které orgány členských států by měly být pověřeny jmenováním a odvoláváním členů rady nebo nejvyššího vedení národního regulačního orgánu, zejména jeho předsedy.

V důsledku toho a s ohledem na široký prostor pro uvážení, který mají členské státy, co se týče volby způsobů a prostředků určených k provedení unijních směrnic, **směrnice nezakazuje, aby vláda členského státu mohla jmenovat a odvolávat předsedu národního regulačního orgánu**, pokud je nezávislost tohoto orgánu řádně zaručena, což v projednávané věci přísluší ověřit Ústavnému soudu Slovenskej republiky ve světle slovenského práva.

Pokud jde o druhý zásah do nezávislosti národního regulačního orgánu, kterého se slovenský zákonodárce údajně dopustil, Soudní dvůr zdůraznil, že tento orgán musí přijímat samostatná rozhodnutí pouze na základě veřejného zájmu, aby zajistil dodržování cílů směrnice, a aniž podléhá vnějším pokynům od jiných veřejných nebo soukromých subjektů.

¹ Tato ustanovení se nacházejí v zákoně č. 250/2012, ve znění zákona č. 164/2017.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. 2009, L 211, s. 55).

Soudní dvůr však v tomto ohledu uvedl, že **směrnice nezakazuje účastenství zástupců vnitrostátních ministerstev v určitých řízeních o ceně**, která se týkají zejména přístupu k elektrické přenosové a distribuční soustavě, jakož i přenosu a distribuce elektřiny. Z toho plyne, že členské státy mohou přijmout pravidla umožňující takové účastenství, pokud rozhodovací nezávislost národního regulačního orgánu zůstává zaručena, což v projednávané věci přísluší ověřit Ústavnímu soudu Slovenskej republiky.

Skutečnost, že sporná ustanovení stanoví účastenství zástupců vnitrostátních ministerstev v určitých řízeních o ceně, tak nemá pouze z tohoto jediného důvodu nutně za následek, že dotčený regulační orgán nevykonává své povinnosti v oblasti sazeb nezávisle. Stejně tak směrnice nebrání tomu, aby vláda členského státu mohla zejména prostřednictvím účastenství zástupců svých ministerstev ve výše uvedených řízeních uplatňovat před tímto orgánem své stanovisko ohledně způsobu, jakým by podle jejího názoru tento orgán mohl v rámci svých regulačních povinností zohlednit veřejný zájem.

Toto účastenství a zejména **názory vyjádřené těmito zástupci** během dotčených řízení však **nemohou být závazné a v žádném případě nemohou být** národním regulačním orgánem **považovány za pokyny**, kterými by se měl řídit při výkonu svých povinností a pravomocí. Pokud navíc povinnosti a pravomoci tohoto orgánu, které jsou uvedeny ve směrnici, činí jeho rozhodnutí závaznými a přímo použitelnými, účastenství těchto zástupců v dotčených řízeních nemůže mít vliv na tyto vlastnosti výše uvedených rozhodnutí. Pravidla účastenství zástupců vnitrostátních ministerstev nemohou zejména vyžadovat, aby rozhodnutí regulačního orgánu byla před svým vykonáním nejprve akceptována nebo schválena těmito zástupci.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499